

เอกสารประกอบการบรรยาย

วิชาเศรษฐศาสตร์เพื่อการดำเนินชีวิตที่ดี
(Economics for Better Living: 01999041)

บทที่ ๑๑

จริยธรรมและบรรณานุกรม

รศ.ดร. สันติยา เอกอัคร

บทที่ ๑๑ จริยธรรมและธรรมาภิบาล

(Ethics and Good Governance)

๑๑.๑ วัตถุประสงค์

๑๑.๒ ความนำ

๑๑.๓ ที่มาและความหมายของจริยธรรม

๑๑.๔ จริยธรรมระดับครัวเรือน

๑๑.๕ จริยธรรมระดับชุมชนและสังคม

๑๑.๖ จริยธรรมระดับผู้ประกอบการ

๑๑.๗ ธรรมาภิบาล

๑๑.๑ วัตถุประสงค์

๑๑.๑ เพื่อให้เข้าใจที่มาและความหมายของ
จริยธรรมและธรรมาภิบาล

๑๑.๒ เพื่อให้เข้าใจจริยธรรมทั้งในระดับบุคคล
ชุมชนและสังคม และ จริยธรรมสำหรับ
ผู้ประกอบการ

๑๑.๓ เพื่อให้เข้าใจถึงบทบาทของจริยธรรมและ
ธรรมาภิบาลต่อการดำเนินชีวิตที่ดี

๑๑.๒ ความนำ

✚ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน มนุษย์ในสังคมต้องเผชิญกับปัญหาด้านศีลธรรมและจริยธรรมทั้งในฐานะ

➤ ผู้กระทำ VS. ผู้ถูกระทำ

✚ ในเชิงเศรษฐศาสตร์ บุคคลอาจทำหน้าที่เป็น ผู้ผลิต ผู้บริโภค ผู้ให้บริการ ต้องตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆ ที่มักมีปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรมมาเกี่ยวข้อง เช่น

- การหลีกเลียงภาษี
- การแอบปล่อยน้ำเน่าเสียลงสู่แม่น้ำลำคลอง
- การทุจริตคอร์รัปชัน

<http://www.youtube.com/watch?v=YUNMn23qPLg&feature=related>

<http://www.youtube.com/watch?v=-wnEs6GqVI4>

http://www.youtube.com/watch?v=9_vqJp8qeWw

๑๑.๓ ที่มาและความหมายของจริยธรรม

๑๑.๓.๑ ที่มาของจริยธรรม

๑๑.๓.๒ ความหมายของจริยธรรม

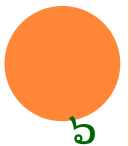
๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

๑๑.๓.๑ ที่มาของจริยธรรม

จริยศาสตร์เป็นสาขาหนึ่งของวิชาปรัชญา
ที่ศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ของความประพฤติชอบ
อันหมายถึงความประพฤติที่เหมาะสมกับหน้าที่
และอุดมการณ์ แหล่งที่มาของจริยธรรมประกอบด้วย

- ๑) ปรัชญา
- ๒) ศาสนา
- ๓) สถาบันกษัตริย์และนโยบายรัฐ

๑) ปรัชญา

หลักปรัชญาด้านจริยธรรม

ก. *เพลโต* มีความเชื่อว่า ชีวิตมนุษย์ควรมีจุดมุ่งหมาย เพื่อปลดปล่อยวิญญาณออกจากความทุกข์

ชีวิตที่สมบูรณ์ควรมีเหตุผลทำความดีด้วยความบริสุทธิ์ใจและมีความยุติธรรม การทำความดีเพื่อความดี มิใช่ เพื่อจุดประสงค์อื่นๆ

๑) ปรัชญา

หลักปรัชญาด้านจริยธรรม

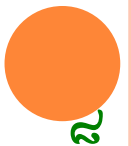
เพลโต ได้อธิบายถึงคุณธรรมที่สำคัญของมนุษย์
มี 4 ประการคือ

ก. ปัญญา (wisdom)

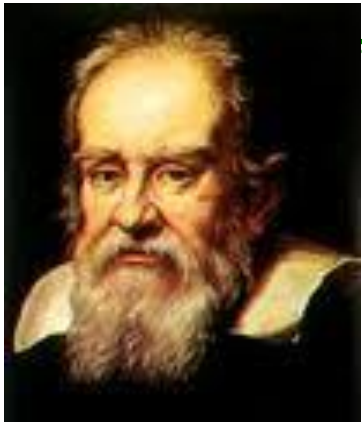
ข. ความกล้าหาญ (courage)

ค. ความรู้จักประมาณ (temperance)

ง. ความยุติธรรม (justice)

หลักปรัชญาด้านจริยธรรม(ต่อ)

พ. อริสโตเติล มีความคิดเห็นและวางหลักจริยธรรม

สำหรับชีวิตมนุษย์ไว้ ดังนี้

ชีวิตที่ดีของมนุษย์ต้องดำเนินชีวิตไปตามหลัก

เหตุผลทำหน้าที่ของชีวิตให้สมบูรณ์ มีความยุติธรรม รู้จัก

ยังคิด มีอารมณ์ดี มีสุขภาพดี การดำเนินชีวิตควรปฏิบัติ

ตามทางสายกลาง การปรับตัวของชีวิตมี 3 ระดับ คือ

- ✓ ชีวิตในประจำวัน
- ✓ ชีวิตที่เป็นไปตามสังคม และ
- ✓ ชีวิตที่สงบ

หลักปรัชญาด้านจริยธรรม(ต่อ)

ข. อริสโตเติล (ต่อ)

ความดีของมนุษย์ มี ๓ ชนิด คือ

(๑) ความดีภายนอก ได้แก่ เกียรติยศ ชื่อเสียงฯ

(๒) ความดีทางวิญญาณ ได้แก่ สติปัญญา

ความสุข คุณธรรมฯ

(๓) ความดีทางร่างกาย ได้แก่ ความสมบูรณ์ทาง
ร่างกาย และสุขภาพดี

๒) ศาสนา

ศาสนาเป็นที่มาของจริยธรรม และเป็นตัวกำหนด
มาตรฐานและคุณค่าทางจริยธรรม เพราะศาสนาเป็นความเชื่อ
ของมนุษย์ ซึ่งรวบรวมคำสั่งสอนต่างๆ ของหลักเกณฑ์ในการ
ประพฤติและปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสม มุ่งสอนให้บุคคลกระทำ
ความดี หรือที่เรียกว่าการรักษาศีล เช่น

 ศาสนายิว

 ศาสนาอิสลาม

 ศาสนาพุทธ

๒) ศาสนา

ศาสนายิว โมเสส เป็นศาสดาแห่งศาสนายิว
ได้ประกาศ บัญญัติ 10 ประการ เป็นหลักปฏิบัติเพื่อ
ความดีสูงสุด เช่น

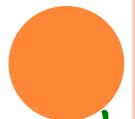
(๑) อย่ามีพระเจ้าอื่นต่อหน้าเราเลย

(๒) ห้ามถือบิดามารดา

(๓) อย่าฆ่าคน

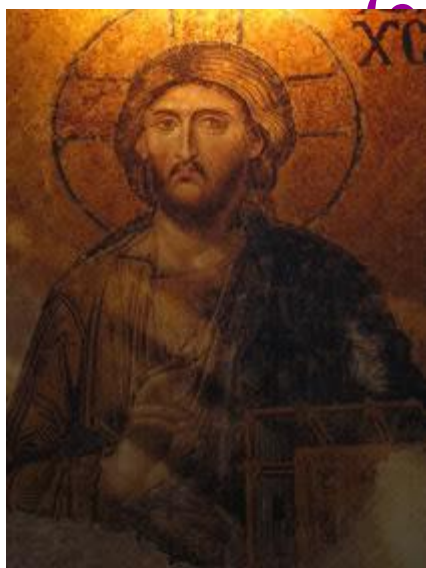
(๔) อย่าล่วงประเวณี ผัว-เมีย คนอื่น

(๕) อย่าลักทรัพย์ของผู้อื่น ฯลฯ

๒) ศาสนา

ศาสนาอิสลาม มีจริยธรรมเป็นหลัก
ประพฤติสำหรับชีวิต ให้ชีวิตมีความก้าวหน้าและ
สังคมสงบสุข เช่น

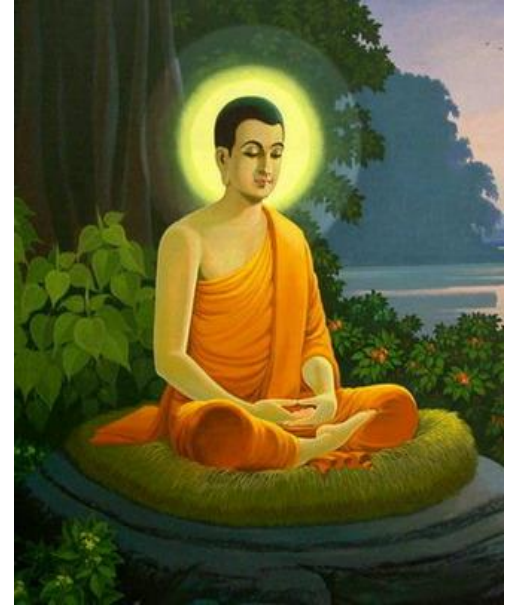

- (๑) ความกตัญญูต่อพ่อ แม่
- (๒) ความเคารพอ่อนน้อมต่อผู้มีเกียรติ และอาวุโส
- (๓) ประพฤติดีต่อเพื่อนบ้าน
- (๔) ช่วยเหลือผู้ได้รับทุกข์ยาก
- (๕) ไม่เปิดเผยความลับของเพื่อน ฯลฯ

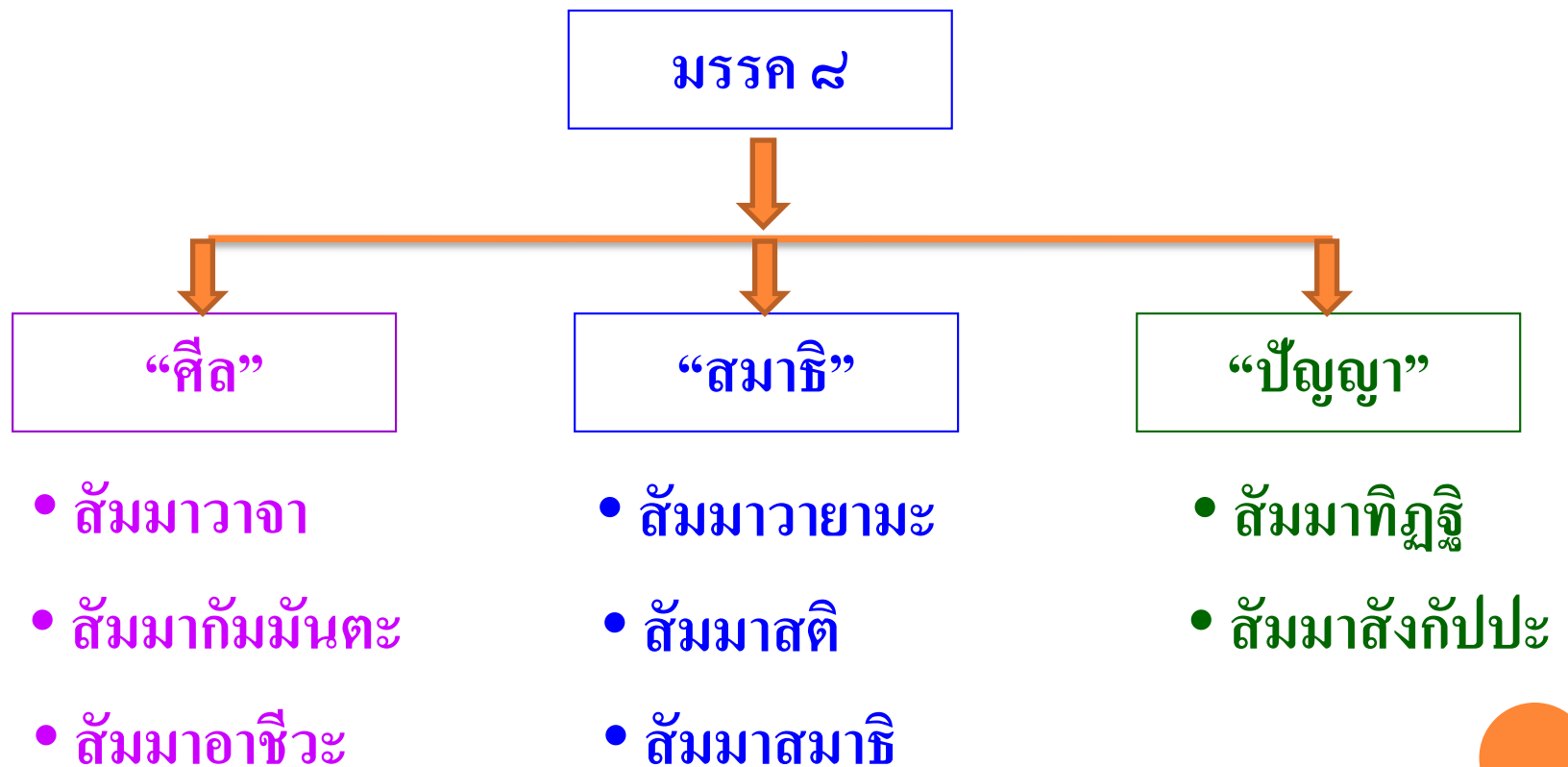
๒) ศาสนา

ศาสนาพุทธ พระพรหมคุณาภรณ์
(ป.อ. ปยุตฺโต) ได้อธิบายถึงจริยธรรม
ตามแนวพุทธศาสนาหรือพุทธจริยธรรม
ว่า “**จริยธรรม**” มาจากคำว่า “**พรหมจรรย์**”
ซึ่งในทางพระพุทธศาสนา หมายถึง “**มรรค ๘**” คือ วิธีการปฏิบัติ
สายกลาง หรือ มัชฌิมาปฏิปทา ประกอบด้วย อริยมรรคองค์ ๘
ประการ บางครั้งเรียกว่า “**ไตรสิกขา**” คือ การศึกษา ๓ ประการ
อันได้แก่ “**ศีล สมาธิ ปัญญา**”

ระบบของมัชฌิมาปฏิปทา

มัชฌิมาปฏิปทา เป็นประมวลคำสอนภาคปฏิบัติ คือ
จริยธรรมทั้งหมดของพระพุทธศาสนาเมืองคัมภีร์ประกอบ ๘ ประการ

ระบบของมัชฌิมาปฏิปทา

มัชฌิมาปฏิปทา เป็นประมวลคำสอนภาคปฏิบัติ คือ
จริยธรรมทั้งหมดของพระพุทธศาสนาเมืองคัมภีร์ประกอบ ๘ ประการ
“ศีล” ประกอบด้วย

◆ สัมมาวาจา วาจาชอบ (*right speech*)

หมายถึง การประพฤติด้วยวจีสุจริต หรือ เรียกว่า การ
เจรจาชอบ การสนทนาในสิ่งที่สร้างสรรค์และดีงาม

วจีสุจริต 4 ประกอบด้วย 1. ไม่พูดเท็จ 2. ไม่พูดส่อเสียด
3. ไม่พูดหยาบ 4. ไม่พูดเพ้อเจ้อ

ระบบของมัชฌิมาปฏิปทา

“ศีล” ประกอบด้วย

- ◆ สัมมากัมมันตะ การกระทำชอบ (*right action*) หมายถึง การประพฤติด้วยกายสุจริต หรือ การประพฤติที่ดั่งามทางกาย กายสุจริต 3 ประกอบด้วย 1.ไม่ฆ่าสัตว์ 2.ไม่ลักทรัพย์ 3.ไม่ประพฤติผิดในกาม

- ◆ สัมมาอาชีวะ การเลี้ยงชีพชอบ (*right livelihood*) หมายถึง การประกอบอาชีพด้วยความสุจริตและชอบธรรม หรือ เรียกว่า การเลี้ยงชีพในทางที่ชอบ

ระบบของมัชฌิมาปฏิปทา

มัชฌิมาปฏิปทา เป็นประมวลคำสอน

ภาคปฏิบัติ คือจริยธรรมทั้งหมดของพระพุทธศาสนา

มีองค์ประกอบ 8 ประการ

“สมาธิ” ประกอบด้วย

๑ สัมมาวายามะ พยายามชอบ(right effort)

หมายถึง ความเพียร ความพยายาม ความอดุทธาหะ

ในทางที่ถูกต้อง

ระบบของมัชฌิมาปฏิปทา

“สมาธิ” ประกอบด้วย

๑ สัมมาสติ ระลึกชอบ(*right mindfulness*)

หมายถึง การไม่ปล่อยให้เกิดความพลั้งพลาด

จิตเลือนลอย ดำรงอยู่ด้วยความรู้ตัวอยู่เป็นปกติ

๒ สัมมาสมาธิ จิตมั่นชอบ(*right concentration*)

หมายถึง การฝึกจิตให้ตั้งมั่น สงบ สว่าง จากกิเลส

นิर्वรณอยู่เป็นปกติ

ระบบของมัชฌิมาปฏิปทา

“ปัญญา” ประกอบด้วย

๑) สัมมาทิฎฐิ ความเห็นชอบ (*right view or Right understanding*) หรือความเข้าใจที่ถูกต้อง หมายถึง เห็นถูกต้องตามความเป็นจริงด้วยปัญญา

ระบบของมัชฌิมาปฏิปทา

“ปัญญา” ประกอบด้วย

๑ สัมมาสังกัปปะ ความดำริชอบ (*right thought*)

หมายถึง ความนึกคิดในทางที่ถูกต้อง เป็นกลาง

ไม่เอนเอียง ไม่ยึดติด

๓) สถาบันกษัตริย์ และนโยบายรัฐบาล

สถาบันกษัตริย์

(๑) การรักษาความสัจ

(๒) การรู้จักข่มใจตนเอง

(๓) การอดทน อดกลั้น อดออม

(๔) การรู้จักละวางความชั่ว ความทุจริต

เสียสละประโยชน์ตน เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

๓) สถาบันกษัตริย์ และนโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาล

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนดค่านิยม

พื้นฐาน ๕ ประการ

- (๑) การพึ่งตนเอง ขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ
- (๒) การประหยัดและออม
- (๓) การมีระเบียบวินัย และเคารพกฎหมาย
- (๔) การปฏิบัติตามคุณธรรมของศาสนา
- (๕) ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

๑๑.๓.๒ ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรม หมายถึง ระบบการทำความดี ละเว้นความชั่ว
(ศ.ดร.ดวงเดือน พันธุมนาวิน, ๒๕๓๘)

จริยธรรม หมายถึง ธรรมชาติหรือหลักธรรมที่
บุคคลควรประพฤติ
(ผศ.บุญมี แทนแก้ว, ๒๕๓๔)

๑๑.๓.๒ ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติ การกระทำ
และความคิดที่ถูกต้อง เหมาะสม การทำหน้าที่
ของตนอย่างสมบูรณ์ เว้นในสิ่งไม่ควรเว้น
กระทำในสิ่งไม่ควรกระทำด้วยความฉลาด
รอบคอบ รู้เหตุผล ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล

(วสีล อินทสระ, ๒๕๒๕)

๑๑.๓.๒ ความหมายของจริยธรรม

สรุป จริยธรรม จึงเป็นความเชื่อหรือ
ความคิดที่ว่า ความประพฤติใดถูก ความประพฤติ
ใดผิด อันเป็นการกำหนดมาตรฐานของพฤติกรรม
ที่ได้รับการยอมรับร่วมกันของคนส่วนใหญ่ในสังคม
เพื่อการดำรงตนประกอบอาชีพ และอยู่ร่วมกันใน
สังคมอย่างมีความสุข

๑๑.๓.๒ ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรมจะมีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์
พื้นฐานระหว่างมนุษย์ที่ใช้หลักเอาใจเขามาใส่ใจเรา
นั่นคือ ถ้าเราต้องให้ผู้อื่นคิดและปฏิบัติต่อเราอย่างไร
เราก็ควรคิดและปฏิบัติต่อผู้อื่นในมาตรฐานเดียวกัน

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (capitalism) หมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่ผนวกเอาความเป็นเจ้าของหน่วยการผลิต และการแข่งขันเพื่อแสวงหาผลกำไร

ดังนั้นระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมมีลักษณะที่

สำคัญ ๓ ประการ

- ✚ การให้เอกชนเป็นเจ้าของทรัพยากร
- ✚ การแข่งขันอย่างเสรี
- ✚ มีเป้าหมายในการแสวงหาผลกำไร

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม (capitalism) หมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่ผนวกเอาความเป็นเจ้าของหน่วยการผลิต และการแข่งขันเพื่อแสวงหาผลกำไร

การจัดสรรทรัพยากรมุ่งเน้น

- ◆ การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (efficiency)
- ◆ บุคคลตัดสินใจเลือกอย่างมีเหตุผล (rationality) เพื่อให้เกิดความพอใจสูงสุด (maximize utility)
- ◆ ธุรกิจมีพฤติกรรมมุ่งหวังผลกำไร (for profit)

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

ในแนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เสรีนิยม

ดังที่ Adam Smith ได้กล่าวไว้ว่า

**“It is not from the benevolence of
the butcher, the brewer, or the baker, that we expect
our dinner, but from their regard to their own
interest.**

**We address ourselves, not to their humanity but to
their self-love, and never talk to them of our own
necessities but of their advantage”***

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

แต่ความรักตนเองเหล่านี้ก็ต้องอยู่บนพื้นฐาน

ความถูกต้องด้านศีลธรรม (moral sentiments)

ที่เน้นพฤติกรรมที่ดีอันต้องประกอบด้วยความเห็นอก

เห็นใจผู้อื่นและการมีวินัยต่อตนเอง (self-discipline)

ตลอดจนการเข้ามามีบทบาทของภาครัฐในการ

ออกกฎหมายเพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับทุกฝ่าย

เศรษฐศาสตร์และจริยธรรม ต้องมีการนำมาผสมผสานกัน

อย่างสมดุล อันจะนำไปสู่ผลของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

และตลาดที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและสวัสดิการสูงสุดจะต้องอยู่ภายใต้ข้อสมมุติตลาดแข่งขันสมบูรณ์ (perfect competition) ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

- ๑) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลักษณะและคุณภาพของสินค้าและบริการ และต้นทุนของทางเลือกอื่นๆ ในการผลิตสินค้าจะต้องมี อย่างสมบูรณ์ และ ไม่มีต้นทุน ในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารเหล่านี้

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

๒) ไม่มีต้นทุนในการทำสัญญาและต้นทุนในการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน และมีการให้สิทธิของความเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายจากรัฐบาล

๓) บุคคลมีพฤติกรรมที่มีเหตุผล จัดลำดับความชอบของตนเองได้และตัดสินใจเลือกวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

๔) ไม่มีบุคคลใด (ทั้งผู้ขายและผู้ซื้อ) มีอิทธิพล

ในการกำหนดราคาตลาด

๕) ผู้ซื้อและผู้ขายสามารถเข้ามาในตลาดหรือ

ออกจากตลาดได้อย่างเสรี

๖) สินค้าและบริการที่เสนอขายในตลาดไม่มี

ความแตกต่างกัน

๗) ชุกรกรมในตลาดไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลที่สาม
หรือที่เรียกว่าผลกระทบภายนอก (externalities)

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

และในความเป็นจริงมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้ตลาดขาดประสิทธิภาพ ได้แก่

- ๑) ต้นทุนการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจไม่เท่ากับศูนย์
เช่น การที่ผู้ซื้อและผู้ขายจะตกลงกันได้มักจะมี
ต้นทุนต่างๆ เกิดขึ้น เช่น ต้นทุนการสื่อสาร ต้นทุน
การคมนาคม ติดต่อกัน

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

และในความเป็นจริงมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้ตลาดขาดประสิทธิภาพ ได้แก่

๒) ความไม่สมบูรณ์ของข้อมูลข่าวสาร ทั้งในด้านของผู้ผลิตที่ไม่สามารถจะทราบถึงวิธีการผลิตของกลุ่มแข่งขัน ในขณะที่เดียวกันผู้บริโภคขาดข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกต่างๆ ที่มีอยู่ หรือข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสินค้า อันอาจจะเนื่องมาจากการไม่แสวงหาข้อมูลของผู้บริโภค หรือการได้รับข้อมูลจากการโฆษณาที่บิดเบือนความจริง

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

และในความเป็นจริงมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้ตลาดขาดประสิทธิภาพ ได้แก่

๓) อำนาจการผูกขาดในตลาด (monopolistic power) ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อผู้ซื้อหรือผู้ขายมีอิทธิพลในการกำหนดราคา เช่น

- ✚ การได้รับสัมปทานจากรัฐบาล
- ✚ การรวมตัวกันของผู้ผลิตหรือธุรกิจ (collusion)
- ✚ การกีดกันไม่ให้ผู้แข่งขันรายใหม่เข้าสู่ตลาด

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

๔) ผลกระทบภายนอก (externalities) หมายถึง ผลกระทบทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ที่เกิดขึ้นกับบุคคลที่สาม (third party) โดยต้นทุนหรือประโยชน์ที่เกิดขึ้นไม่ได้ถูกนำไปรวมไว้ในราคาที่ทำการซื้อขาย เช่น

๔.๑) ผลกระทบในเชิงลบต่อสาธารณสุขที่เกิดจากโรงงานปล่อยควันพิษออกสู่บรรยากาศ

๔.๒) ผลกระทบในเชิงบวกต่อสาธารณสุขที่เกิดจากการที่ประชาชนเข้ารับการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคระบาด

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

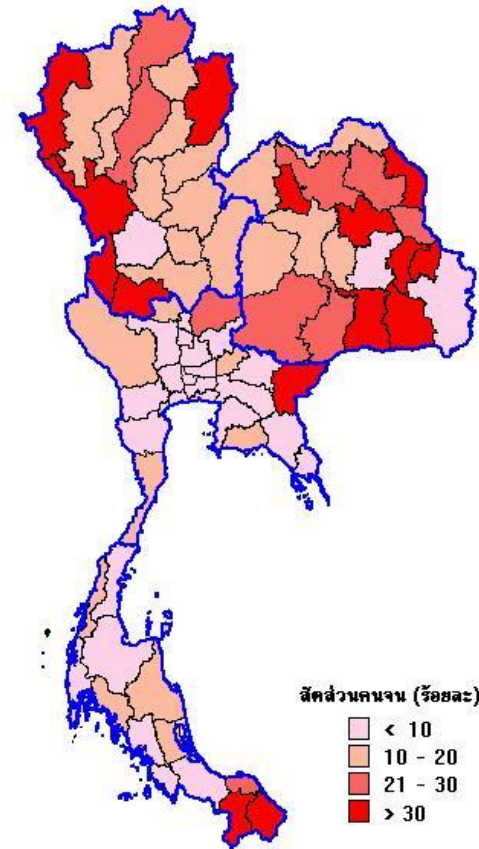
การศึกษาวิเคราะห์ด้านเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนการตัดสินใจในการประกอบธุรกรรมและดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่คำนึงถึงเฉพาะความสนใจของบุคคลและประสิทธิภาพ

โดยไม่ได้คำนึงถึงสิ่ง คลใจทางด้านศีลธรรมและจริยธรรมแล้ว จะทำให้คุณภาพของการตัดสินใจลดต่ำลง

และมีผลกระทบในทางลบต่อการดำเนินชีวิต ดังจะอธิบายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

(๑) การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่มี
เป้าหมายเพื่อสร้างความเจริญเติบโตทาง
เศรษฐกิจโดยวัดจากอัตราการขยายตัว
ของผลผลิตเป็นหลัก โดยไม่ได้ให้
ความสำคัญกับการกระจายรายได้
และผลผลิตอย่างเป็นธรรม

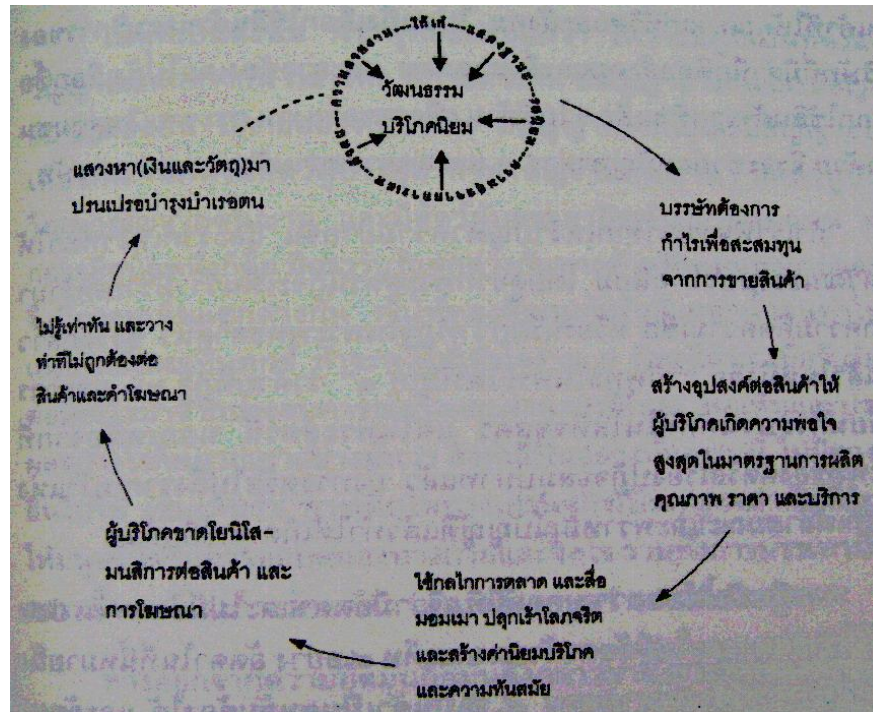

รูปที่ 3 แผนที่ความยากจนของไทย

source: www.nso.go.th

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

(๒) ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่วัดจากปริมาณผลผลิต การสะสมความมั่งคั่งของทรัพย์สินและเงินลงทุน นำมาซึ่งความเจริญด้านวัตถุ และพฤติกรรมบริโภคนิยม การแก่งแย่งแข่งขันกัน โดยขาดหลักจริยธรรม และศีลธรรม

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

(๓) การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจโดยมิได้คำนึงถึงจริยธรรมและศีลธรรม จะทำให้การตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจมุ่งไปสู่การทำลายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ได้รับความพอใจสูงสุด และผลกำไรสูงสุด โดยขาดการวิเคราะห์ถึงผลกระทบภายนอกที่เป็นลบ (negative externalities) ต่อบุคคลที่สาม

๑๑.๓.๓ จริยธรรมกับเศรษฐศาสตร์

(๔) การพัฒนาเศรษฐกิจโดยมิได้คำนึงถึงจริยธรรมและศีลธรรม นำไปสู่การเกิดปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

<http://www.youtube.com/watch?v=T2ZRIHVOVDM&feature=related>

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

ได้มีนักคิดได้เสนอคำตอบที่แตกต่างกันสองแนวทาง
คือ **Milton Friedman** ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดที่ว่าธุรกิจควรมี
ความรับผิดชอบต่อสังคม โดยได้แสดงความคิดเห็นไว้ดังนี้

**“There is one and only one social responsibility
of business - to business - to use its resources and
engage in activities designed to increase its profits so
long as it stays within the rule of the game, which is
to say, engages in open and free competition without
deception or fraud”**

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

โดย Friedman เชื่อว่าหน่วยธุรกิจที่ใช้ทรัพยากร
ไปเพื่อสังคมแทนที่จะใช้ไปตามหลักเหตุและผลใน
เชิงเศรษฐศาสตร์ ในระยะยาวจะเป็นโทษต่อสังคม
เพราะการที่ธุรกิจต้องแบกรับภาระต้นทุนทางสังคม
จะทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจสูงขึ้น ประสิทธิภาพลดลง

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

ในทางตรงกันข้าม Archie Carroll มีความเห็นว่าองค์กรธุรกิจนั้นมีความรับผิดชอบ ๔ ประเภทคือ

(๑) ความรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ นั่นคือ ธุรกิจมีหน้าที่ผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณค่าแก่สังคมเพื่อทำให้เกิดผลกำไรแก่ผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้น

(๒) ความรับผิดชอบด้านกฎหมาย หมายความว่า องค์กรธุรกิจมีหน้าที่ที่จะต้องเคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามกฎหมาย

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

(๓) ความรับผิดชอบด้านจริยธรรม หมายความว่า ผู้บริหารจัดการธุรกิจควรปฏิบัติตามความเชื่อที่สังคมยอมรับว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกหลักจริยธรรมและศีลธรรม

(๔) ความรับผิดชอบด้วยความสมัครใจ เป็นความรับผิดชอบตามที่องค์กรจะเห็นสมควรไม่มีใครบังคับ

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

โดยสรุปจริยธรรมทางธุรกิจ (business ethics) หมายถึง การนำปรัชญาแห่งจริยธรรมและศีลธรรมที่กล่าวถึงแล้วข้างต้นมาประยุกต์กับพฤติกรรมทางธุรกิจ

หน่วยธุรกิจจะต้องยอมรับมาตรฐานของพฤติกรรมที่ได้รับการยอมรับจากสังคมมาถือปฏิบัติเป็นนโยบายธุรกิจ เหตุและผลของความมีจริยธรรมของธุรกิจจึงอธิบายได้ดังนี้

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

(๑) ประชาชนทั่วไปที่เป็นผู้บริโภค มักจะคาดการณั้
ว่าหน่วยธุรกิจควรมีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม
และมีความรับผิดชอบร่วมกับสังคม

(๒) หน่วยธุรกิจไม่ควรทำอันตรายต่อประชาชน
โดยทั่วไป และผู้มีประโยชน์ร่วมในธุรกิจ (stakeholders)

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

(๓) หน่วยธุรกิจควรมีจริยธรรมเพื่อเป็นเกราะ
ป้องกันภัยจากคู่แข่งชั้น หรือป้องกันภัยจากการที่ผู้มี
ประโยชน์ร่วมในธุรกิจมีพฤติกรรมผิดจริยธรรมและ
ศีลธรรม

๑๑.๓.๔ จริยธรรมกับการบริหารจัดการธุรกิจ

(๔) ความมีจริยธรรมภายในองค์กรจะช่วยป้องกัน
และลดแรงกดดันที่เกิดขึ้นกับคนทำงาน ทำให้คนงาน
ระดับต่างๆ ทำงานอย่างมีความสุขซึ่งกันและกัน
ทำให้การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิด
ประโยชน์ทั้งกับนายจ้าง ลูกจ้างและสังคมโดยรวม

http://www.youtube.com/watch?v=Km22eloU_EQ&feature=related

